

Пояснення до завдань з ІСТОРІЇ

Пробного тестування «ЗІГЗАГ» - 2012

(без тем 11 класу)

1. Б неоліт

Під привласнюючим господарством розуміють форму господарювання, коли люди споживали готові продукти природи: впольовували диких тварин, збирали їстівні рослини та плоди, рибалили.

Відтворююче господарство – це спосіб життя, який ґрунтується на землеробстві та скотарстві. У цьому випадку люди вже споживають продукти, створені власне ними: хліб, вирощенні овочі та фрукти, м'ясо й молоко свійської худоби.

Перехід від привласнюючих форм господарювання до відтворюючих відбувся в період неолітичної революції (Х-поч. III тис. до н. е.).

2. Б VII ст. до н. е.

Скіфи - група племен, які жили у VII — III ст. до н. е. на землях Великого Євразійського Степу, тобто теперішньої України, та Середньої Азії, а згодом, до III ст. до н. е., в Криму.

3. В Боспорське царство

Боспорська держава виникла близько 480 року до н. е. Це відбулося внаслідок об'єднання грецьких полісів, які на той час існували на західному (Пантікапей, Тірітака, Мірмекій) та східному (Гермонасса, Фанагорія) берегах Керченської протоки. Столицею Боспорської держави був Пантікапей (на місці сучасної Керчі).

4. Г венеди

Венеди, венети, венті, енеті — найдавніша назва слов'ян, під якою вони згадуються в античних джерелах. Територія, яку населяли венеди, охоплювала простори від Балтійського моря до Карпат і від Одри до Дніпра.

5. Б 882 р.

Саме цей рік вважається роком утворення Київської Русі.

6. А Реймське Євангеліє та Остромирове Євангеліє

Реймське Євангеліє — церковно-слов'янський пергаментовий рукопис, знаменита київська пам'ятка першої половини XI століття. Це найдавніша вітчизняна книга, що походить із бібліотеки Ярослава Мудрого, заснованої 1037 року при Софії Київській. Старокиївське Реймське Євангеліє потрапило до Франції з донькою Ярослава Мудрого Анною.

Є версія, що Остромирове Євангеліє переписане 1056—1057 рр. з староболгарського оригіналу у Києві дияконом Григорієм для новгородського посадника Остромира.

7. А запровадження християнства державною релігією Русі

Після того, як в Київській Русі було запроваджено християнство, держава стала повноцінним суб'єктом міжнародного права. Прийняття християнства мало позитивні наслідки й для внутрішнього життя країни. Оскільки вчення візантійської церкви підтримувало монарше право на владу, київські князі знайшли в ній ту ідеологічну опору, якої раніше не мали. До того ж церква з її складною внутрішньою підпорядкованістю знайомила київських правителів з новими моделями управління.

8. А у Вишгороді

1072 – Вишгородський з'їзд князів (Ярославичів), на якому було укладено «Правду Ярославичів»

9. Г Холмська ікона Богородиці

Холмська ікона Божої Матері — чудотворна ікона Божої Матері, особливо шанована християнами Західної України. Ікона знаходиться в Музеї Волинської Ікони в місті Луцьку.

10. Г 1240 – 1241 рр.

1240 – захват Києва монголо-татарами, 1241 – захват Володимира (на Волині).

11. А битви на р. Сині Води

Битва на Синіх Водах (Синьоводська битва; вірогідно між 24 вересня — 25 грудня 1362) — битва, що відбулася на річці Сині Води між литовсько-руським військом Великого князя Литовського Ольгерда Гедиміновича та ордами монголо-татарських правителів на Поділлі, поблизу фортеці Торговиці (тепер село Новоархангельського району Кіровоградської області).

Внаслідок здобутої перемоги Ольгерд відвоював у татар Київ і захоплене ними у середині 13 століття Поділля і розширив свої володіння далеко на південь у напрямку до Чорного моря.

12. Г об'єднання Великого князівства Литовського та Польського королівства в єдину федеративну державу – Річ Посполиту

13. Г К. Косинського

На цій картосхемі відображено бій під П'яткою, який відбувся у 1593 році. Ця битва є наймасштабнішою у повстанні Криштофа Косинського.

14. В універсал

Універсал (від лат. Universalis — загальний, через пол. Uniwersał) — актовий документ, який доводить до загального відома певну постанову влади, її розпорядження адміністративно-політичного характеру. В Україні в XVII—XVIII століттях, на зразок польських королів чи сейму, універсали видавали гетьмани, особи з генеральної старшини або полковники.

15. А «Ординація війська Запорозького»

«Ординація...» - постанова сейму Королівства Польщі, видана у лютому (березні) 1638 року після придушення козацько-селянського повстання під керівництвом Павлюка та Скидана.

Згідно з ординацією було скасовано виборність козацької старшини і ліквідовано козацький суд. Козацький реєстр зменшувався до 6 тисяч осіб — 6 полків по тисячі козаків у кожному. До реєстру вносили тільки тих козаків, які не брали участі у повстанні. Лише сотники та отамани могли бути обрані з козаків, які мали заслуги перед Річчю Посполитою. Усі виключені з реєстру повинні були повернутися до свого попереднього стану. Міщанам і селянам під страхом смертної кари заборонялося вступати у козаки і навіть віддавати своїх дочок заміж за козаків.

16. В Шляхта одержувала дозвіл повернутися до своїх маєтків

Це завдання вирішується методом виключень, таким чином: варіант А (гетьман позбавлявся права дипломатичних зносин з іншими державами) і Б (влада гетьмана поширювалася лише на Київське воєводство) не є правильними, тому що ці дві умови відносяться до Білоцерковського мирного договору, а варіант Г (козацький реєстр обмежувався 40 тис. осіб) стосується Зборівського мирного договору.

17. А ліквідація панщини і кріпацтва та здобуття селянством особистої свободи

18. Б Московським царством і Річчю Посполитою за умови не розпочинати переговорів про мир зі Швецією

Віленське перемир'я 1656 — перемир'я, укладене 24 жовтня 1656 у м. Вільно (тепер Вільнюс, Литва) між Річчю Посполитою і Московською державою. За угодою припинялися воєнні дії між Польщею і Московією та обидві країни зобов'язувалися не розпочинати переговорів про мир із Швецією. Обговорювалося питання про встановлення державних кордонів і обрання Олексія Михайловича польським королем після смерті Яна II Казимира, які, однак, не дали конкретних результатів.

Московсько-польський мир порушував Переяславську угоду. Москва ставала союзницею Польщі. Крім того московсько-польський союз був спрямований проти нового союзника України — Короля шведського Карла Густава.

19. В Османської імперії

20. В Тільки 2-й варіант правильний

Конституція Пилипа Орлика — договір гетьмана Війська Запорозького Пилипа Орлика зі старшиною та козацтвом Війська, який визначав права і обов'язки усіх членів Війська. Укладений 1710 року.

Положення конституції: Законодавча влада надається Генеральній Раді, що виконує роль парламенту, до якої входять генеральні старшини, цивільні полковники від міст, генеральні радники, полкові старшини, сотники та представники від Запорозької Січі (стаття 6). Генеральній Раді належало працювати сесійно, тричі на рік — в січні (на Різдво Христове), квітні (на Великдень) і жовтні (на Покрову). На своїх зборах Генеральна Рада розглядає питання про безпеку держави, спільне благо, інші громадські справи, заслуховує звіти гетьмана, питання про недовіру йому, за поданням гетьмана обирає генеральну старшину. Найвищу виконавчу владу мав гетьман, влада якого була довічною.

21. Б установа контролю за діяльністю гетьмана та козацької старшини, збільшення стягнень податків до царської казни, провіанту для російської армії

Малоросійська колегія — колегія Російської імперії, утворена 1722 року замість Малоросійського приказу для контролю за діяльністю українського гетьмана і генеральної старшини. Першу Малоросійську колегію очолював бригадний генерал Степан Вельямінов. Територіально розташовувалася в Глухові. Колегія була найвищою установою в Україні, вище гетьмана. Гетьман мав лише дорадчий голос. У 1727 р. Малоросійська колегія була ліквідована і відновлена влада гетьмана.

22. Б «Руська правда»

Своєму проекту «Руська правда» Пестель дав назву на честь стародавнього законодавчого пам'ятника Київської Русі в 1824 році, до того часу проект не мав назви.

«Руська правда» проголошувала рішуче та повне знищення кріпацтва. Пропонував визволення селян з землею.

«Руська правда» проголошувала республіку. Всі стани в державі знищувалися, ліквідовувалися всі соціальні привілеї. Проголошувалась рівність всіх перед законом. Визнавалось право кожного громадянина на участь в державних справах. Гільдії, цехові об'єднання знищувалися.

Пестель виступав проти федеративного устрою держави, прибічник єдиної республіки з сильною централізованою владою.

Народне Віче — вищий орган законодавчої влади в державі, однопалатний. Обиралось Віче на 5 років.

Виконавча влада в Росії належала б Державній думі.

Столицею Російської республіки мав стати Нижній Новгород.

23. Б піднесенні статусу української мови, розширенні сфери її вжитку.

«Руська трійця» (1833—1837 рр.) — галицьке літературне угруповання, очолюване М. Шашкевичем, Я. Головацьким та І. Вагилевичем, що з кінця 1820-х років розпочало на західноукраїнських землях національно-культурне відродження. Істотною заслугою «Руської трійці» було видання альманаху «Русалка Дністровая». Таким чином члени «Руської трійці» впровадили в Галичині живу народну мову, розпочавши там нову українську літературу.

24. А Головна руська рада.

Головна Руска Рада — перша українська політична організація у Галичині. Створена 2 травня 1848 у Львові під час революції в Австрійській імперії для оборони прав українського населення. Головна Руска Рада вимагала поділити Галичину на дві окремі адміністративні одиниці: східну — українську і західну — польську; об'єднати в одну провінції українські землі — Галичину, Буковину і Закарпаття; викладання в школах та видання урядових розпоряджень вести українською мовою. Головою ГРР був обраний єпископ Григорій Яхимович. Головна Руска Рада організувала культурно-освітнє товариство Галицько-Руську матицю, відкрила Народний Дім у Львові. 19 жовтня 1848 скликала Собор руських учених, видавала першу в Галичині українську газету «Зоря Галицька».

25. В повалення царизму шляхом військового перевороту або визвольного повстання

Це завдання також вирішується методом виключень. Варіанти А, Б та Г (ліквідація самодержавства, скасування кріпацтва та станового поділу суспільства; створення демократичної федерації слов'янських християнських республік; утвердження демократичних прав і свобод, рівності усіх громадян перед законом) є вірними, адже всі ці ідеї містилися в програмних документах Кирило-Мефодіївського братства.

26. Б греко-католицькі священики

1807 року була відновлена Галицька митрополія, що була ліквідована польською владою на початку XV століття. Розпочався якісно новий етап у розвитку греко-католицької церкви, який супроводжувався тривалим пошуком національної орієнтації протягом усього XIX століття і завершився переходом УГКЦ на українські позиції. Перед греко-католицькою церквою постала необхідність оновлення, віднайдення для неї місця у суспільному житті. Це важливе завдання стало основним змістом архієрейського служіння митрополита Андрея Шептицького (1901-1944). Наполеглива праця, турбота про освіту і культуру, захист національних і соціальних прав народу - всі ці зусилля зробили Шептицького беззаперечним провідником і моральним авторитетом української спільноти, а саму церкву — широко розгалуженою та впливовою інституцією Галичини, яка була важливим консолідаційним чинником і духовною опорою у змаганнях за українську державність.

27. Г розпуск Київської громади

Валуєвський циркуляр 18 липня 1863 року — таємне розпорядження міністра внутрішніх справ Російської імперії Петра Валуєва до територіальних цензурних комітетів, в якому наказувалося призупинити видання значної частини книг, написаних «малоросійською», тобто українською мовою. Згідно з указом заборонялась публікація релігійних, навчальних і освітніх книг, однак дозволялась публікація художньої літератури. Також розпуску підлягали громади.

28. В І. Франко

29. Б Конституційно-демократична партія

Конституційно-демократична партія (кадети) - російська ліберальна партія, з квітня 1906: — Партія народної свободи. У політичній частині програма кадетів виступала за перетворення Росії в конституційну і парламентарну монархію з кабінетом міністрів, відповідальним перед двопалатним парламентом, що вибирався на основі всезагального виборчого права. Програма партії включала вимоги свободи слова, совісті, зібрань, недоторканості особи та життя тощо У національному питанні кадети визнавали право на розвиток національної культури неросійських народів, але були проти перебудови Росії на засадах автономії чи федерації. Кадети виступали прихильниками мирного, конституційного розвитку Росії, відмовляючись від радикальних методів боротьби з урядом.

30. А «Profession de foi молодих українців»

Тарасівці, Братство (Братерство) Тарасівців — таємна студентська організація, створена в Полтаві в 1891. Її учасники дали клятву на могилі Тараса Шевченка «всіма засобами поширювати серед українців безсмертні ідеї Великого Кобзаря».

До засновників Тарасівців належали: Віталій Боровик, Борис Грінченко, Іван Липа, Микола Міхновський, Володимир Шемет. Крім культурної діяльності (поширення української мови в родині,

установах, школах, навчання дітей української грамоти, доповідей, культивування ідей Шевченка), Тарасівці висунули політичні постулати визволення української нації з-під російського панування, повної автономії для всіх народів Російської Імперії та соціальної справедливості. Ідеологічні основи Тарасівців виготував І. Липа (проголошені у Харкові на Шевченківських поминках у лютому 1893); дещо доповнені, вони були анонімно надруковані в журналі «Правда» (квітень 1893) під назвою «Profession de foi молодих українців».

31. Г УНП

У січні 1900 року, Микола Міхновський у Харкові взяв участь у створенні Революційної Української Партії (РУП) — першої української політичної самостійницької організації у Наддніпрянській Україні. Її лідери запропонували Міхновському узагальнити свої ідеї в окремій брошурі. Вона з'явилася того самого року під назвою «Самостійна Україна». Деякий час «Самостійна Україна» вважалася програмою РУП, але згодом зазнала гострої критики. Незадоволення позицією Міхновського почалося і у самій РУП, оскільки «Самостійна Україна» не містила соціальної програми, тоді як члени РУП тяжіли до соціалізму. У відповідь на поширення у суспільстві марксистських настроїв, байдужих до національних потреб поневолених націй, Міхновський розгорнув енергійну діяльність з консолідації прихильників ідеї самостійності. У 1902 році, коли у Революційній Українській Партії почали перемагати соціалістичні та автономістські тенденції, Міхновський разом із небагатьма однодумцями вийшов із РУП і на початку 1902 року заснував Українську Народну Партію (УНП), що проголосила своєю метою боротьбу за незалежність України. Микола Міхновський став її провідником і головним ідеологом, автором програми УНП та інших партійних видань. Найбільшого поширення набув своєрідний маніфест самостійників «Десять заповідей УНП», написаний 1903 року і широко відомий в Україні та за кордоном.

32. В Тільки 2-й варіант правильний

Столипінська реформа (Столипінська аграрна реформа) — ряд законодавчих актів, спрямованих на перерозподіл селянської земельної площі в Російській Імперії та на підвищення продуктивності сільського господарства, датується 1906 р. За нею скасувалися обов'язкові форми земельної общини і кожному селянинові надавалося право вийти з неї й виділити свою землю у повну власність. Він мав також право вимагати виділення землі в одному масиві — «відрубі», до якого міг приєднати свою садибну землю і перенести сюди будівлі, утворюючи «хутір». Селяни користувалися допомогою Селянського поземельного банку, який кредитував купівлю землі і допомагав створити хутірні і відрубні (польовий наділ без садиби) господарства. Здобуття селянами права особистої свободи та позбавлення залежності від поміщика є результатом селянської реформи 1861 року, коли було скасовано інститут кріпосного права.

33. В україно-австро-польське порозуміння кінця XIX ст. у Галичині, яке полягало в культурно-освітніх і господарських поступках австрійських і польських правлячих кіл в обмін на лояльне ставлення українців до імперії Габсбургів.

В 1890 лідери Ю. Романчук, С. Сембратович, О. Барвінський при посередництві В. Антоновича уклали з польськими політичними колами і австрійським урядом компромісну угоду, яка отримала назву «Нової ери». Від імені уряду намісник Галичини граф Казімір Бадені пообіцяв надати кілька депутатських місць у парламенті, запровадити українську мову в судах і адміністративних органах, відкрити три українські гімназії, утворити кафедру української історії і другу кафедру української літератури у Львівському університеті, отримати право на створення страхового товариства «Дністер» та ін., видання українською мовою урядової газети «Народний Часопис». За ці незначні поступки Ю. Романчук від імені частини народовців заявив про підтримку політики австрійської держави, проголосив «нову еру» у польсько-українських відносинах у Галичині.

В 1890 значна частина народовців об'єдналась в Русько-Українську Радикальну Партію, яка різко засудила політику «нової ери» і продовжила опозиційну боротьбу. В 1894 частина народовців на чолі з Ю. Романчуком перейшла до опозиції. На позиціях «нової ери» залишився митрополит С. Сембратович і невелика група народовців, на чолі з О. Барвінським і А. Вахнянином, які висунули гасло «Краще щось, ніж нічого».

34. Б 1894 р.

«Сокіл» виник 11 лютого 1894 у Львові. Статут «Сокіл» базувався на чеському статуті організації «Сокіл», територією діяльності були Галичина й Буковина. Перший голова - Василь Нагірний (до 1900), справник — Володимир Лаврівський. Мета товариства «Сокіл» — виховувати в українському народі єдність, народну силу й почуття честі шляхом плекання фізкультури, а разом з тим витривалість, рухливість, розуміння праці у спільному гурті, дисципліну. За ініціативою А. Будзиновського «Сокіл» присвятив увагу пожежній справі (до 1932), мандрівництву, а також фехтуванню, «наколесництву» — велосипедному спортові, з 1912 — вправам у стрільні.

35. В Брусиловського прориву

Брусиловський прорив (Луцький прорив) — наступальна операція Південно-Західного фронту російської армії проти австро-угорських і німецьких військ під час Першої світової війни. Проведена чотирма російськими

арміями під командуванням генерала від кавалерії Олексія Брусилова від 22 травня (4 червня за новим стилем) до 7 вересня (20 вересня) 1916 року на фронті від Луцька до Чернівців.

У ході операції було завдано серйозної поразки австро-угорській армії та зайнято Галичину і Буковину. Лінія фронту позначена на картосхемі фіолетовим кольором. Наступ російських військ на вищезазначену територію позначений зеленими стрілками.

36. В початок революції в Росії та повалення монархії

Українська революція — черга подій, пов'язаних з національно-визвольною боротьбою українського народу у 1917–1921 роках. Поштовхом до початку Української революції стала Лютнева революція в Російській імперії. У період 1917–1921 років Україна пережила різні форми національної державності (УНР, Українська держава, ЗУНР), але державну незалежність втримати не змогла. Отже, Українська національно-демократична революція зазнала поразки.

37. Б В. Винниченко

Володимир Кирилович Винниченко (14(26) липня 1880, Єлисаветград, Херсонської губернії — 6 березня 1951, Мужен, Франція) — український прозаїк, драматург, художник, а також політичний та державний діяч.

Після Лютневої революції Винниченко переїхав в Україну і взявся до активної політичної роботи. Став членом Центральної Ради. Згодом очолив Генеральний секретаріат і став генеральним секретарем внутрішніх справ.

Він автор майже усіх декларацій і законодавчих актів УНР. Саме Володимир Винниченко проголосив I Універсал на 2-ому військовому з'їзді 23 червня 1917 року та Декларацію Генерального секретаріату 27 червня 1917 року на пленумі Центральної Ради.

22 серпня 1917 року Центральна Рада ухвалила першу конституцію України.

У серпні 1918 року Винниченко очолив опозиційний до гетьманського режиму Павла Скоропадського Український національний союз, рішуче наполягав на відновленні УНР, створенні її найвищого органу — Директорії, головою якої став у листопаді 1918 р. Незабаром через суперечності із Симоном Петлюрою Винниченко пішов у відставку та виїхав за кордон.

38. Г Четвертим Універсалом

Четвертий Універсал Української Центральної ради — державно-правовий акт, що проголошував незалежність Української Народної Республіки від Росії. Прийнятий 9 (22) січня 1918 року в Києві. Універсал проголосив УНР «самостійною, ні від кого незалежною, вільною суверенною державою українського народу», а виконавчий орган, Генеральний Секретаріат — Радою Народних Міністрів.

39. Б продрозкладка

Продрозкладка була введена рішеннями Раднаркому у Радянській Росії і поширена на територію Української Народної Республіки військовою силою. Ця система зобов'язувала селян здавати державі за твердими цінами надлишки (понад встановлені норми на особисті і господарські потреби) хліба та інших продуктів. Продрозверстка була вираженням продовольчої диктатури більшовиків. Спочатку продрозверстки поширювалася на хліб і фуражне зерно. У заготівельну кампанію (1919–1920 рр.) вони охопила також картоплю, м'ясо, а до кінця 1920 р. — майже всі сільськогосподарські продукти. У 1918–1919 рр. Насправді, розверстувався не лише хліб, м'ясо, картопля та інші продовольчі товари, а буквально всі види сировини тваринного і рослинного походження: пенька, щетина, кінське волосся, коров'яче волосся, копита, роги тощо.

Продрозкладка стала головною причиною Голоду в Україні 1921–1923 р. та Голоду в Поволжі 1921–1922 р.

40. Б Східною Галичиною

41. А прагнення більшовиків подолати політичну і економічну кризу

Нова економічна політика (неп) — економічна політика, яка проводилася в Радянських республіках починаючи з 1921 року. Була прийнята весною 1921 року X з'їздом РКП(б), змінивши політику «воєнного комунізму», що проводилася в ході Громадянської війни. Нова економічна політика мала на меті відновлення народного господарства і подальший перехід до соціалізму. Головний зміст НЕП — заміна продрозкладки продподатком в селі, використання ринку і різних форм власності, залучення іноземного капіталу у формі концесій, проведення грошової реформи (1922—1924), в результаті якої рубль став конвертованою валютою.

НЕП дозволив швидко відновити господарство, зруйноване Першою світовою і Громадянською війнами.

42. Б масштабні репресії та Голодомор

Колективізація — створення великих колективних господарств на основі селянських дворів.

Основними завданнями колективізації були: прискорення процесу індустріалізації за рахунок пограбування села; забезпечення промисловості дешевою робочою силою; вирішення хлібної проблеми в країні; повне одержавлення сільського господарства.

Основними заходами колективізації стали: насильницьке створення колгоспів; «розкуркулення» (ліквідація заможного селянства - «ворога» радянської влади); обмеження з боку влади процесу переселення селян до міст (запровадження паспортів, які видавалися лише жителям міст та ін.).

Колективізацію вважають однією з причин Голодомору 1932—1933 років в Україні.

- 43. В процес створення великого машинного виробництва в основних галузях народного господарства, створення виробництва засобів виробництва**
Це питання вирішується за допомогою методу виключень. Варіант А не є вірним, тому що наведена дефініція означає термін «конфіскація». Варіант Б не є вірним, тому що твердження розкриває суть поняття «націоналізація». Варіант Г також не є підходящим, тому що це визначення терміну «реквізиція».
- 44. Г 1941 – 1945 рр**
- 45. В негативно, заарештувавши й відправивши до концтаборів ініціаторів акції**
Акт відновлення Української Держави — проголошення в окупованому німецькими військами Львові відновлення Української держави. Здійснений Українськими Національними Зборами, що склалися з представників національного руху, за підтримки членів оунівських похідних груп та вояків батальйону «Нахтігаль». Представник Німецької Армії Ганс Кох, що був запрошений на проголошення та присутній на ньому намагався перешкодити проголошенню Акту. Після проголошення виступив з промовою, в якій висловився негативно до Акту проголошення державності. Він підкреслив, що в плани німецької держави, в даний час, не входить утворення української держави і Німеччина сподівається, що українська нація працею має допомагати німцям у їх боротьбі.
5 липня 1941 гестапівці заарештували С. Бандеру, Я. Стецька, а також близько 300 членів ОУН, з яких 15 було розстріляно. Довідавшись про Акт проголошення самостійної України, Гітлер видав наказ негайно знищити рух Бандери.
- 46. А убивство радянським агентом лідера ОУН Є. Коновальця**
Організація українських націоналістів (ОУН) — український громадсько-політичний рух, що ставить собі за мету встановлення Української соборної самостійної держави, її збереження та розвиток.
Смерть Є. Коновальця призвела спочатку до кризи, а згодом до розколу ОУН. Вона викрила фундаментальні розбіжності між членами ОУН.
Таким чином у 1940 р. ОУН розкололася на ОУН(м), лідером якої став А. Мельник та ОУН(б), яку очолив С. Бандера.
- 47. В масові репресії наприкінці 1930-х рр.. проти командного складу Червоної армії**
- 48. Г «Південь»**
- 49. 1 Б,2 А,3 В,4 Г**
- 50. 1 В,2 А,3 Б,4 Д**
- 51. 1 Г,2 Д,3 А,4 В**
- 52. 1 Г,2 А,3 Б,4 Д**
- 53. 1 Б,2 Г,3 А,4 В**
- 54. 1 А,2 Г,3 В,4 Б**
- 55. 1 А,2 Б,3 В,4 Г**
- 56. 1 А,2 Б,3 В,4 Г**
- 57. 2), 3), 5)**
- 58. 1), 2), 4)**
- 59. 3), 4), 6)**
- 60. 3),4),5)**